Írta: Major Zoltán
2020. május 29. péntek, 09:26

Három ősbemutatót tartott a Bóbita Bábszínház az elmúlt évadban, mindegyik pozitív fogadtatásban részesült. Aztán március közepén a járványhelyzet miatt hirtelen minden leállt, számos előadás maradt el, viszont sokan nézték az előadásokat online. A leállás nélküli nyárra vonatkozóan jó hír, hogy lesz szabadtéri színház és nyári tábor, illetve a következő évadban is három új bemutatóra készül a Bóbita. Sramó Gábor igazgatóval tekintettük át az elmúlt, szép pillanatokkal és váratlan nehézségekkel teli évadot. (Képünk ön: jelenet A hollókirály c. előadásból. Fotó: Bóbita Bábszínház)

- Hirtelen kellett felfüggeszteni március közepén a Bóbita évadát, előtte azonban nem volt eseménytelen. Kérlek, foglald össze a szeptembertől márciusig tartó időszakot!

- Röviden úgy foglalható össze, hogy egy torzó évad van mögöttünk. Ami a járványhelyzetig nagyon szépen alakult. Létrejött három színvonalas, izgalmas előadás, ebből két nagytermi ősbemutató volt, *A lilahajú tündér* és *A hollókirály*, illetve egy csecsemőszínházi, szintén ősbemutató, a *Ki lakik az asztal alatt? A lilahajú tündér* különlegessége egyrészt, hogy az egész társulat részt vett benne: **Czéh Dani** kisfiának az ötletéből a szöveget **Papp Melinda** írta és szinte az összes színészünk játszott benne. Vizuálisan szintén nagyon különleges volt, szép fénymegoldások voltak benne és zsinóros marionett technikát is alkalmaztunk. Szép bemutatása volt annak, hogy mire képes a bábszínház technikailag és színészileg egyaránt. A *Ki lakik az asztal alatt?* -tal folytattuk a nagy sikerű csecsemőszínházi programunkat.

A hollókirály
különlegessége az volt, hogy egy fiatal, szinte pályakezdő rendező,
Varsányi Péter
írta és rendezte és egy szintén fiatalokból álló alkotócsapatot hozott magával, akik még korábban nem dolgoztak a Bóbitában:
Jeli Luca Sára
tervezőt,
Dobri Dániel
zeneszerzőt és
Widder Kristóf
koreográfust. Előzetes fenntartásaim ellenére azt mondhatom, hogy egy szép, lírai, játékos előadás született, amely az alternatív színház, az élő színház és a bábszínház határmezsgyéjén mozog. Ami szerintem nem baj, hiszen a Bóbita színpadán eddig is nagyon széles palettát mutattunk be. Az biztos, hogy nem ezt az utat kívánjuk folytatni, továbbra is a bábos szemlélet marad a domináns. De ez a kirándulás a színészeknek is nagyon jó volt, és úgy láttuk, - ami legalább annyira fontos - hogy a közönségnek is. Nagyon jók voltak a visszajelzések. Sajnos csak egy hétig tudtuk játszani, de abban a pár napban korosztályt és lakhelyet illetően is különböző emberek jöttek megnézni a darabot, és mindtől pozitív visszajelzést kaptunk.

- Hogyan éltétek meg a leállást? Milyen előadások, programok voltak még betervezve?

- Március közepén ért minket a leállás, mint mindenkit. Több más elmaradt esemény mellett különösen sajnálom, hogy Debrecenbe, a Deszka Fesztiválra beválogatták idénre *A lilahajú tündért* , és nem tudtuk bemutatni. Az új darabjainkból lettek volna tájelőadások, illetve nagyon sok bérletes előadás is elmaradt. Különösen fájó, hogy májusra terveztük egy-egy hétre visszahozni a
Lúdas Matyit
és a
Torzonborzot
, amit szintén sokan vártak. Ezen kívül voltak fesztiválokra szóló és külföldi meghívásaink, többek között mehettünk volna Marosvásárhelyre.

- Milyen nehézségekkel kellett, illetve kell megküzdetek?

- Kezdjük azzal, hogy intézményi és gazdasági szempontból nagyon fura helyzetbe kerültünk. Mivel nem vagyunk önkormányzati tulajdonban, így kikerültünk a minősítéssel rendelkező bábszínházak csoportjából, amelyek mind önkormányzati tulajdonban vannak, és a

minisztérium átsorolt minket a minősítéssel rendelkező magánszínházak közé. Ennek az a fájdalmas része, hogy nem normatív alapon jár a támogatás, hanem pályázni kell rá. A pályázatnál pedig nem lehet tudni, hogy nyer-e. Két hete derült ki, hogy mennyit nyertünk el, kevesebbet, mint amennyit szerettünk volna. Épp egy olyan határértéknél vagyunk, hogy működni ugyan tudunk, de még nehezebb lesz a következő időszak. Tegyük ehhez még hozzá, hogy az elmaradt közel 60 előadás bevételét elbuktuk, persze így értelemszerűen a kiadásokon is spóroltunk. Azonban meg kell várnunk, hogyan indul az évad, mi lesz ősszel a bérleteseinkkel, vissza kell-e fizetnünk bármilyen pénzt, szóval nagyon sok kérdőjel van.

- Mikor álltok vissza a megszokott munkarendre, milyen feladatokat lesznek?

- Májustól elkezdtünk dolgozni, már zajlanak a próbák, felújító próbák, és a kollégák gyakorlatilag egész nyáron dolgozni fognak. A műhelyben készül az új interaktív játszótér, *Király yfik és királylányok*
címmel, amit augusztus 20-án tervezünk bemutatni Mosonmagyaróváron. Június 11-én lesz *A harmadik sárkány*
című új darab tervelfogadása, aminek a műhely szintén neki fog állni, mert a következő évad első bemutatójára október 3-án kerül sor. Ami különösen fontos és izgalmas lehet a nagyközönség számára, hogy terveink szerint – hiszen már lehet 200 fő alatti szabadtéri rendezvényeket tartani – újra be szeretnénk üzemelni a szabadtéri színpadunkat és kéthetente szombaton szabadtéri előadást kívánunk tartani. Úgy tervezzük, hogy június 20-án a *Szélkötő Kalamonával*
kezdünk, július 4-án a
Robin Hooddal
folytatjuk, rá két hétre, július 18-án
A bűbájos lakat
jönne és augusztus 1-én
Az ördögszántotta heggyel
zárnánk. Úgy néz ki, hogy ez utóbbi előadást június 8-án egy sellyei szabadtéri rendezvényen már játszani fogjuk, így ez lesz az első előadásunk a leállás óta.

- Gondolom, a nyár is máshogy fog alakulni, mint az eddigiek.

- Egyrészt kiadtuk a törvényileg kiadható szabadságokat, mindenkinek csak pár napja maradt. A társulat felé is azt kommunikáltam, hogy arra készüljenek fel, hogy ha nyári meghívások érkeznek, akkor azokat teljesíteni szeretnénk. Illetve külön örülünk, hogy már engedélyezett a táborok nyitása, ennek megfelelően a napközis táboraink öt turnusban lesznek megtartva, az első június 29-én kezdődik. Ezeket az alkalmakat nem a színészeink, hanem a hozzánk közel

álló emberek fogják tartani. Például **Cseri Hanna**, aki most bábrendezői szakra jár, **Komlóczi Zoltán** , vendégművészünk, **Horváth Máté** , aki jelenleg színpadmesterünk, de amellett ügyelő és színész is, illetve egy volt Művészeti Gimnáziumi diákom, **Rayburn Vanesssa** .

Május 31-én, Gyermeknapon egész nap bábszínház, köztük a Bóbita egyik előadása

- Ezekre már lehet is jelentkezni?

- Már érkeznek a jelentkezések. Szerencsére érdeklődtek már korábban is, hogy lesz-e tábor. Szerintem idén nagyobb igény lesz az ilyen jellegű foglalkozásokra. Eddig se panaszkodhattunk, de úgy gondolom, hogy a pandémiás helyzet, a kényszerű otthonlétek, az elveszett szabadságok és a pénztelenség miatt kézenfekvő lesz a táboroztatás. És ennek a

gyerekek és a szülők is örülni fognak. Most nem tartunk évadzárót sem, viszont augusztus 24-e körül elkezdjük a következő évadot, a próbákat, illetve a hó végén jön a Szamárfül Fesztivál, amin reményeink szerint ismét megelevenedik az egész Zsolnay Negyed.

- Hogyan zajlott az élet a járványhelyzet alatt? Mivel töltöttétek ezt az időszakot?

- Amint már említettem, a szabadságok kiadásával kezdtük, áprilisban szinte mindenki szabadságra ment. Kiadtam a munkáltató által kiadható szabadságokat, ez mindenkinél lefedte az április hónapot, sőt, volt, akinél még májusra is áthúzott néhány nap. Ez jogilag is lefedte a működésünket. Munka viszont azért volt bőven. Március végéig kellett pályázatokat leadni, illetve jelenleg is vannak újabb benyújtások az NKA felé. A minisztérium és az önkormányzat felé adatszolgáltatási kötelezettségünk volt, illetve elő kellett készíteni a jövő évadot. Telefonon illetve elektronikus formában tudtunk egyeztetni az alkotókkal. Lehetőség volt olyan munkák elvégzésére is a műhely, a műszak, a titkárság részéről, amikre általában nem szokott idő lenni: rendrakás, karbantartás, leltári anyagok rendezése. Most a kollégák nagyon szépen éltek ezzel a lehetőséggel: sor került a lámpák, műszaki dolgaink karbantartására, tisztítására, a raktárokban való rendrakásra, bábok, jelmezek rendezésére. A futó és később színpadra kerülő előadások javításait is el lehetett végezni, ami általában az utolsó pillanatban történik. A kollégák is megpróbáltak aktívak maradni, volt például olyan, aki beszállt az online versmondó csapatba. Marketingben is jelen voltunk online, beindult a "Bóbita TV": hetente-kéthetente feltettünk egy-egy új előadást, és szerencsére nagyon nagy volt az érdeklődés, hiszen az online maradt az egyetlen kapcsolattartási és kulturális lehetőség. Ezzel a témával kapcsolatos különlegesség, hogy most hétvégén a bábszínházak a kecskemétiek szervezésében közös online gyermeknapot tartanak "Pörögj velünk!" címmel. Vasárnap reggel fél 9 és este 9 közt minden bábszínház egy-egy órás darabbal „lép fel”. Mi 14 órakor leszünk láthatók *Az aranyecset*
című előadásunkkal. Azonban itt az előadások csak „élőben” nézhetők meg, a műsorfolyam részleteit nem lehet később újranézni, olyan lesz, mint egy körkapcsolás.(
Az előadások ezen a linken nézhetők élőben.
)

- A Bóbita Bábmúzeumában márciusban még bőven tartott két kollégátok, Bódiné Kövecses Anna és Nagy Kovács Géza munkáiból összeállított tárlat. Ezt meghosszabbítjátok? Hogyan alakul a többi bábmúzeumi kiállítás helyzete?

- Csúsztattuk a kiállításokat és az időpontokat. Egyrészt a kollégákkal sem lenne fair, ha a tervezett három hónap alatt másfél hónapig nem látogatható a tárlatuk. Technikailag se lehetett

volna új kiállítást rendezni, hiszen a korlátozások miatt a személyes találkozás, a bábok begyűjtése az új tárlathoz és a megnyitó nem lett volna kivitelezhető. Kinek nyissunk kiállítást, ha nem jöhetnek az emberek? Így a legegyszerűbb, legkézenfekvőbb dolog történt: **Ancika** és **Géza**
kiállítása augusztus végéig lesz látható, bízom benne, hogy a nyáron már lehet látogatni a kiállításokat. Az OSZMI újabb, a Budapest Bábszínházat bemutató kiállítását a Szamárfül Fesztiválon nyitjuk meg. A
Matyi Ágota
tervező munkáit bemutató anyagot jövő januárra tervezzük.

- Hogyan tervezitek a következő évadot? Már említetted, hogy október 3-án lesz az első bemutató. Mikre lehet még számítani?

Így van. A következő bemutatót november végére, advent első vasárnapja előtt, szombatra tervezzük. Ez lesz a *Holle anyó* és én rendezem. 1995-ben a Bóbita már bemutatott egy Holle anyót, melyet **Pozsgai Zsolt** alkalmazott színpadra. A szövegkönyv elég nagy átalakításon ment keresztül, illetve teljesen új környezetben, díszlettel, bábokkal és zenével lesz bemutatva. Ez egy klasszikusabb kesztyűbábos előadás lesz, 19. századi polgári miliőt idéző, kifejezett szép bábokat szeretnénk. 2021. március-áprilisban már próbálni szeretnénk a harmadik bemutatónkat,
A madarak nyelve
című mesét
Boráros Milada
és
Boráros Szilárd
alkotópárosától, Szilárd a darab tervezője lesz. A rendezést egy ifjú rendezőhölgy vállalta,
Szenteczki Zita
, aki már elég ismert Budapesten, a Bóbitában ez lesz a bemutatkozása. A bemutatót május 1-én tartjuk.

- Az elmúlt évadban egy koprodukciós előadás is volt a Bóbitában, a *Sárkányölő Sebestyén* . Ezt tervezitek még játszani? Milyen egyéb együttműködésre kerülhet sor a közeljövőben?

- A Szamárfül Fesztiválon biztosan lesz *Sárkányölő Sebestyén*, illetve szeptemberben egy-két hétvégén tervezzük, de ezt még egyeztetni kell. Illetve egy év eleji megbeszélés alapján a Pannon Filharmonikusok, a Pécsi Balett és a Bóbita Bábszínház együttműködésének keretében decemberre néhány *Diótörő*

előadás van tervezve, és ebben Czéh Dániel, mint Diótörő bábot mozgató bábos részt venne. A járványhelyzet alatt is látható volt, hogy a társintézmények kapcsolatban vannak egymással, tudnak egymásról, és közös programokat is terveznek. Nem ellenfelekként tekintünk egymásra, csak egy egészséges konkurencia van köztünk. Az emberi oldal fontosabb, szándék van és ez jó dolog.

{jcomments off}